

OSEBNA LITERARNA ZAPUŠČINA JOSIPA PLEMLJA IN BELEŽNICA STIKOV

ŽELJKO OSET¹

¹ HUN-REN, ERC Sovereignty

Ključne besede: Josip Plemelj, Georg Faber, Plemeljeva beležnica kontaktov.

V članku je predstavljena osebna literarna zapuščina Josipa Plemelja, izpostavljena pa njegova osebna beležnica kontaktov iz leta 1912. Seznam kontaktov nakazuje možnosti za nadaljnje raziskave življenja in dela Josipa Plemelja, še posebej pa njegove intelektualne mreže.

THE PERSONAL LITERARY LEGACY OF JOSIP PLEMLJ AND THE CONTACT NOTEBOOK

The article deals with Josip Plemelj's personal documents and correspondence, with focus on Plemelj's address book from the year 1912. The article suggests possibilities for further research into the life and work of Josip Plemelj, especially into his intellectual network.

Osebna literarna zapuščina

V Arhivu Republike Slovenije je shranjena ohranjena osebna literarna zapuščina Josipa Plemelja. Zapuščino matematika, univerzitetnega profesorja, akademika in prvega rektorja Univerze v Ljubljani, je državnemu arhivu marca 2007 izročila Fakulteta za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani, skupaj z osebno literarno zapuščino Riharda Zupančiča in Rajka Jamnika. Plemelj je skrbno hranil svoje osebne predmete in korespondenco, ki je obsežna, vendar še zdaleč ne popolna. Po obsegu je nadpovprečna, primerljiva z zapuščino znanstvenikov iz generacije, ki je poskrbela za institucionalizacijo znanosti na Univerzi v Ljubljani in Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, kot so Fran Ramovš, Rihard Zupančič in Gregor Gojmir Krek. Za ohranitev Plemeljeve zapuščine iz zgodnjega obdobja pred letom 1918 sta zaslužni Amalie Jankowa in Kitty Netolitzky; prva je bila služkinja družine Plemelj v Černovicah – po ruski zasedbi prestolnice Bukovine in po vselitvi treh ruskih časnikov v Plemeljevo stanovanje jeseni 1916 je postala skrbnica osebnega premoženja; druga pa je bila žena černoviškega profesorja botanike Fritza Netolitzkya in družinska prijateljica Plemeljevih. Po napredovanju centralnih sil na vzhodni fronti in vnovičnem prihodu avstro-ogrsko vojske in civilnih oblasti v Černovice, je decembra 1917 služkinja spakirala osebne stvari družine Plemelj. Drobno osebno premoženje je bilo pripeljano na Dunaj in shranjeno pri družini Netolitzky¹, lastniško pohištvo pa v me-

¹Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 9, št. 152.

teorološkem uradu na Dunaju (K&K Zentralanstalt für Meteorologie und Geodynamik), kjer je Plemelj delal od julija 1917. O stanju pohištva je Plemelu poročal njegov bivši sodelavec iz Černovic, Viktor Conrad, vodja meteorološkega urada po razpadu monarhije. Conrad je upal, da razpad monarhije ne bo vodil tudi v prekinitev osebnih stikov med akademskimi kolegi². Josip Plemelj je po upokojitvi na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti v letu 1961, kjer je bil zaposlen od julija 1957, torej po upokojitvi na Univerzi v Ljubljani, začel urejati svojo zapuščino s ciljem napisati svoje spomine, v katerih bi obdelal svoje stike z matematičnim svetom³. Pri urejanju zapuščine je matematiku pomagala njegova hčerka, vendar dela zaradi bolezni ni dokončala. Kot je zapisal Kajetan Kavčič, Plemeljev zet v pismu Đuru Kurepi januarja 1968: »Njena smrt je bila za njega tako hud udarec, da na kako delo sploh ni bilo mogoče misliti.«⁴ V Plemeljevi zapuščini je širok krog dopisnikov, čeprav Plemelj ni pretirano maral osebnih stikov in dopisovanja z akademskimi kolegi, s katerimi ni imel skupnih interesov; to pomeni, da niso bili ljubitelji narave in planin ali liberalno razmišljajoči razumniki. V mladosti se je družil še s politiki, vendar so ga ti dokončno razočarali med prvo svetovno vojno in po njej. Z večino kolegov na Univerzi v Černovicah in pozneje na Univerzi v Ljubljani je imel zgolj korektne uradne odnose. Tako je vsaj poročal Ministrstvu za prosveto v Beograd februarja 1935 ob izbruhu afere ob nadomestnih volitvah rektorja⁵. Povsem drugače pa je Plemelj dojemal svoje stike z matematiki. Korespondenca s kolegi matematiki je bila zanj žarez svetlobe v temačnem svetu, ki mu je pomagal pri izpolnitvi svojega življenjskega cilja po prihodu v Ljubljano. Ob proslavi 90. obletnice rojstva je v govoru na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti povedal, da ni bil dober organizator, zato pa toliko boljši matematik in profesor, in da mu je uspelo izpolniti svoj ključni cilj po prihodu v Ljubljano: dvig matematike na evropsko raven⁶. Večino korespondence predstavlja prejeta pisma, med dopisniki pa v strokovnih krogih prevladujejo nemški kolegi, tako tisti, ki jih je spoznal na Dunaju in v Černovicah, posebej močan krog pa predstavlja matematiki, ki so študirali, raziskovali ali delovali v Göttingenu. Med vsemi dopisniki po obsegu in dolgotrajnosti izstopa korespondenca z Georgom Fabrom, nemškim matematikom, s katerim si je Plemelj dopisoval od leta 1901 do Fabrove smrti marca 1966⁷.

²Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 10, št. 177.

³Željko Oset: Zgodovina Slovenske akademije znanosti in umetnosti: Razvoj najvišje znanstvene in umetniške ustanove (1945–1992). Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 2017, str. 107.

⁴Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 9, št. 166.

⁵AJ, 66-228-230, Univerzitet u Ljubljani 1930–1941, 1935, št. 867/35.

⁶Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 16, št. 379.

⁷Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 10, št. 188.

Slika 1. Fabrova dopisnica iz Münchna (29. september 1901) [2].

V zapuščini so tudi primerki vrnjene pošte in koncepti pisem. Pisanje konceptov nakazuje na Plemljeve visoke standarde pisanja pisem (še posebej v nemščini) in čistopisov. Koncepte pisem je pripravil, ker je želel narediti dober vtis, tako glede sloga kot tudi oblike pisave. Največ konceptov pisem je naslovljenih na Georga Fabra. Nemški matematik se je na starost navdušil nad grafološkimi analizami, torej nad tehniko, s katero so v nekaterih

Osebna literarna zapuščina Josipa Plemļja in beležnica stikov

represivnih službah ocenjevali stopnjo dedne nagnjenosti h kaznivim dejajem. Zaradi znanih razlogov so psevdoznanstveni pristopi izgubili veljavo v akademskem svetu, toda Faber je kljub temu žezel dokazati svojemu prijatelju, da sta za njegovo neredno pisanje pisem kriva dedna obremenjenost z lenobo in malodušje, ne pa pomanjkanje pozornosti in naklonjenosti do kolega/prijatelja, s katerim se je spoprijateljil pred več kot petdesetimi leti v Hilbertovem in Kleinovem seminarju. Na drugi strani je Plemelj z brezhibno napisanimi pismi žezel pokazati, da je gospod profesor, novo-humanistični izobraženec, človek stare meščanske družbe in visokih standardov ter da uspešno kljubuje staranju⁸.

und wir haben uns gegenseitig verpflichtet, dassend, wo
wir auch sein sollten mit einander in Verbindung zu
bleiben. Den sind wir beide schon gewöhnen. Jedes
hat das harte Gesetz der Natur unserer alten Ver-
bindung gewissen und ich bleibe im 93. jahre Lebens-
jahr immer mehr vereinzelt bis auch ich vom
irdischen Dasein Abschied nehmen.

Ganz ergebenen Gruss!

Ljubljana, 29. März 1966

Plemelj

Jos Plemelj
Plemelj Plemelj
Plemelj Plemelj Plemelj
Plemelj Plemelj Plemelj
Plemelj Plemelj Plemelj

Slika 2. Josip Plemelj je 29. marca 1966 poslal sožalno pismo Fabrovi ženi; koncept pisma je uporabil tudi za vadbo podpisa [2].

⁸Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 10, št. 188.

Plemljeva beležnica (1912)

Za Plemljevo raziskovalno udejstvovanje je bil ključen akademski grand tour v Nemčiji, v Berlinu, predvsem pa v Göttingenu, takrat enem izmed najpomembnejših matematičnih središč. Tam se je v seminarju Davida Hilberta in Felixa Kleina seznanil s številnimi matematiki, s katerimi je ostal povezan, predvsem zaradi svojih naknadnih raziskovalnih dosežkov. O tem imamo največ podatkov v Plemljevi zapuščini, tako v korespondenci, ki jo je vodil s Fabrom, kot v beležnici stikov. Beležnica je nedatirana, vendar je mogoče ugotoviti, da je glede na navedbe službenih mest matematikov (in fizikov) nastala v drugi polovici leta 1912. Na seznamu je 106 oseb, za katere je Plemlj praviloma navedel akademski naziv, akademsko institucijo in naslov. V nekaterih primerih, ko gre za černoviške kolege, torej Plemljeve sodelavce, so podatki nepopolni – zaradi bližine ni bilo potrebe po navajanju podatkov o akademskem nazivu ali naslovu. Podatki so bili prepisani iz predhodno pripravljenih in organiziranih izpisov, naknadno pa je bilo dodanih zadnjih šest vpisov ter izvedena korektura podatkov. V nekaterih primerih so bili podatki dopolnjeni z navedbo novega naslova ali nove afiliacije⁹. Plemlj je vpisoval akademske nazive v treh kategorijah: dr., privatni docent (PD) in profesor (brez razlikovanja med izrednimi in rednimi profesorji), v nekaterih primerih pa naziv ni naveden. V tem oziru je treba opozoriti, da je Rihard Zupančič (Richard Suppentschitsch) naveden kot profesor na Tehniški visoki šoli na Dunaju. Na seznamu so poleg nemško govorečih matematikov in fizikov še italijanski, francoski, danski, švedski, finski, angleški, ameriški in japonski matematiki. Glede na Plemljeve biografske podatke in objavljene življenjepise na seznam vključenih matematikov, je mogoče ugotoviti, da je Plemlj nanj vključil aktivne avstrijske in madžarske matematike, torej sodržavljane, deluječe na avstro-ogrskih visokošolskih zavodih na Dunaju, v Gradcu, Innsbrucku, Brnu, Pragi, Černovicah, Budimpešti in Cluju. Na seznam je vključil tudi italijanske in francoske matematike, ki so se ukvarjali z raziskovalnimi vprašanji, ki so zanimala Plemlja, vendar je glede na njihove biografske podatke majhna verjetnost, da bi se osebno srečali. Največ vpisov je vezanih na središče nemškega matematičnega sveta v Göttingenu. To še posebej izstopa v primeru nordijskih, britanskih in ameriških matematikov, ki so vsaj del svoje akademske poti preživeli v Göttingenu. Nekatere je Plemlj osebno spoznal med svojim študijskim bivanjem v Göttingenu, o delu drugih pa je bil obveščen ali pa je bral njihove članke. Nemogoče je ugotoviti obseg komunikacije z na seznamu navedenimi znanstveniki, saj v Plemljevi zapuščini ne obstaja ohranjena korespondenca. Omogoča pa seznam vpogled v oblikovanje intelektualne mreže Josipa Plemlja, ki je v

⁹Arhiv Republike Slovenije, AS 2012, š. 15, št. 322.

Osebna literarna zapuščina Josipa Plemlja in beležnica stikov

času nastanka beležnice dosegel odmevne raziskovalne uspehe in nagrade, s čimer je postal zanimiv za številne kolege matematike, ki so ga vabili k sodelovanju pri revijah in na kongresih. Zabeležba njihovih naslovov navaja k sklepu o vzpostavljenih stikih, vendar ohranjena korespondenca v večini primerov tega ne potrjuje. Z dodatnimi raziskavami v zapuščinah Plemljevih potencialnih korespondentov bo mogoče to sliko popraviti ali dopolniti.

V spodnji tabeli so prepisana imena z razrešenimi kraticami, dopisano je življensko obdobje, v desni koloni pa sta izpisana akademski naziv in afiliacija.

1.	Robert vitez D'ADHEMAR (1874–1941)	Prof. na Svobodni fakulteti za znanosti v Lillu, osebni naslov.
2.	Paul Emile APPELL (1855–1930)	Član Institut de France in profesor na Fakulteti za znanosti v Parizu, osebni naslov.
3.	Alex (Aleksander) AXER (1880–1948)	Dr., osebni naslov.
4.	Harry BATEMAN (1882–1946)	
5.	Felix BERNSTEIN (1878–1956)	Prof. na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
6.	Luigi BIANCHI (1856–1928)	Prof. na univerzi v Pisi, službeni naslov.
7.	Ludwig BIEBERBACH (1886–1982)	PD na univerzi v Königsbergu, osebni naslov.
8.	George David BIRKHOFF (1884–1944)	Prof. na Harvardu, osebni naslov.
9.	Wilhelm BLASCHKE (1885–1962)	PD na univerzi v Greifswaldu, osebni naslov.
10.	Otto BLUMENTHAL (1876–1944)	Prof. na tehniški visoki šoli v Aachnu, osebni naslov.
11.	Maxime BÖCHER (1867–1918)	Prof. na Harvardu, osebni naslov.
12.	Harald BOHR (1887–1951)	PD na Univerzi v Köbenhavnu, osebni naslov.
13.	Oskar BOLZA (1857–1942)	Prof. na univerzi v Freiburgu, osebni naslov.
14.	Emile BOREL (1871–1956)	Prof. v Parizu, osebni naslov.
15.	Gösta BUCHT (1884–1945)	PD na Univerzi v Uppsalii, osebni naslov.
16.	Heinz BURKHARDT (1861–1914)	Profesor na Tehniški visoki šoli v Münchnu, službeni naslov.

17.	Konstantin CARTHEODORY (1873–1950)	Plemelj je napisal Göttingen brez drugih podatkov.
18.	Richard COURANT (1888–1972)	PD na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
19.	Jean Gaston DARBOUX (1842–1917)	Profesor. Sekretar matematične sekcije Francoske akademije znanosti, službeni naslov.
20.	Ludwig DAVID	PD na univerzi v Cluju, službeni naslov.
21.	Erwin DINTZL (1878–?)	Gim. prof. na Dunaju, osebni naslov.
22.	Viktor pl. DANTSCHER (1847–1921)	Prof. na univerzi v Gradcu, službeni naslov.
23.	Gustav pl. ESCHERICH (1849–1935)	Prof. na univerzi na Dunaju, osebni naslov.
24.	Georg FABER (1877–1966)	Prof. na univerzi v Königsbergu, osebni naslov.
25.	Leopold FEJÉR (rojen kot Leopold Weisz, Lipót Fejér) 1880–1959	Prof. na univerzi v Budimpešti, osebni naslov.
26.	Ernst FISCHER (1875–1954)	Prof. na univerzi v Erlangnu, osebni naslov.
27.	Philipp FRANK (1884–1966)	Prof. na (nemški) univerzi v Pragi, brez naslova.
28.	Ivar Erik FREDHOLM (1866–1927)	Prof. na Univerzi v Stockholmu, zasebni naslov.
29.	Rudolf FUETER (1880–1950)	Prof. na Tehniški visoki šoli Karlsruhe, brez naslova.
30.	Matsusburo FUJIWARA (1881–1946)	Prof. na Univerzi Tōhoku, Sendai na Japonskem, brez naslova.
31.	Johann GEITLER (1870–1923)	Prof., Plemeljov sodelavec v Černovicah, brez naslova.
32.	GOLDSCHMIDT	
33.	GROSS W.	Dunaj, osebni naslov.
34.	Eduard GOURSAT (1858–1936)	Prof., Pariz, osebni naslov.
35.	August GUTZMER (1860–1924)	Prof. na univerzi v Halleju, osebni naslov.
36.	Giovanni Battista GUCCIA (1855–1914)	Prof. na Univerzi v Palermu, osebni naslov.
37.	Jacques HADAMARD (1865–1963)	Prof. na College de France in pariški politehniki.
38.	Eduard HACKEL (1850–1926)	Upokojeni profesor botanike.
39.	Hans HAHN (1879–1934)	Prof. na univerzi v Černovicah.
40.	Gustav HERGLOTZ (1881–1953)	Prof. na univerzi v Leipzigu, osebni naslov.

Osebna literarna zapuščina Josipa Plemlja in beležnica stikov

41.	Lucius HANNI (1875–1931)	Dunaj, osebni naslov.
42.	Georg HAMEL (1877–1954)	Prof. na Tehniški visoki šoli v Aachnu, osebni naslov.
43.	Friedrich HASENÖHRL (1874–1915)	
44.	Ernst HELLINGER (1883–1950)	PD na univerzi v Marburgu, osebni naslov.
45.	Erik HOLMGREM (1872–1943)	Prof. na Univerzi v Uppsalii, naveden osebni naslov.
46.	David HILBERT (1862–1943)	Prof. na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
47.	Oliver KALLOGG (1878–1932)	Prof. na Univerzi v Misuriju, osebni naslov.
48.	Dunham JACKSON (1888–1946)	Prof. na Harvardu, službeni naslov.
49.	Marije KISELJAK (1883–1947)	Prof. na realni gimnaziji v Zagrebu, osebni naslov.
50.	Felix KLEIN (1849–1925)	Prof. na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
51.	Adolf KNESER (1862–1930)	Prof. na univerzi v Vroclavu, službeni naslov.
52.	Paul KOEBE (1882–1945)	Prof. na univerzi v Leipzigu, osebni naslov.
53.	KOHN G.	Dunaj, osebni naslov.
54.	Robert KÖNIG (1885–1979)	PD na univerzi v Leipzigu, osebni naslov.
55.	Arthur KORN (1870–1945)	Prof. na univerzi v Berlinu, osebni naslov.
56.	Erwin KRUPPA (1885–1967)	PD na univerzi v Černovicah.
57.	Eduard LANDAU (1877–1938)	Göttingen, osebni naslov.
58.	Giusseppe LAURICELLA (1867–1913)	Prof. na Univerzi v Cataniji, osebni naslov.
59.	Eugenio Elia LEVI (1883–1917)	Prof. na Univerzi v Genovi, osebni naslov.
60.	Tullio LEVI-CIVITA (1873–1941)	Prof. na Univerzi v Padovi, osebni naslov.
61.	Leon LICHTENSTEIN (1878–1933)	PD na Tehniški visoki šoli v Berlinu, osebni naslov.
62.	Ernst LINDELÖFF (1870–1946)	Prof. na Univerzi v Helsinkih, osebni naslov.
63.	Roberto MARCOLONGO (1862–1943)	Prof. na Univerzi v Neaplju, osebni naslov.
64.	Max Charles MASON (1877–1961)	Prof. na Univerzi v Wisconsinu.

Željko Oset

65.	Gösta MITTAG-LEFFLER (1846–1927)	Prof. na Univerzi v Stockholmumu, zasebni naslov.
66.	Emil MÜLLER (1861–1927)	Prof. na Tehniški visoki šoli na Dunaju, osebni naslov.
67.	Johann Oswald MÜLLER (1877–1940)	PD na univerzi v Bonnu, osebni naslov.
68.	Niels NIELSEN (1865–1931)	Prof. na Univerzi v Kopenhagnu, osebni naslov.
69.	William Fogg OSGOOD (1864–1943)	Prof. na Harvardu, službeni naslov.
70.	Paul PAINLEVE (1863–1933)	Član Institut de France in profesor na Fakulteti za znanosti v Parizu, osebni naslov.
71.	Émile PICARD (1856–1941)	Član Institut de France in profesor na Fakulteti za znanosti v Parizu, osebni naslov.
72.	Michel PLANCHEREL (1885–1967)	Prof. na Univerzi v Fribourgu, osebni naslov.
73.	Jozef Fürst PUZYNA (1856–1919)	Prof. na univerzi v Lvovu, službeni naslov.
74.	Michael RADAKOVIĆ (1866–1934)	Prof. na univerzi v Černovicah.
75.	Gustav RADOS (1862–1942)	Prof. na Tehniški visoki šoli v Budimpešti, osebni naslov.
76.	Johann RADON (1887–1956)	Asistent na Tehniški visoki šoli v Brnu.
77.	Frigyes RIESZ (1880–1956)	Prof. na univerzi v Cluju, službeni naslov.
78.	Alfred ROSENBLATT (1889–1947)	Asistent na univerzi v Krakovu, osebni naslov.
79.	Paul ROTH	Dr., Brno, osebni naslov.
80.	Hermann ROTHE (1882–1923)	PD na Tehniški visoki šoli na Dunaju, osebni naslov.
81.	Theodor SCHMID (1859–1937)	Prof. na Tehniški visoki šoli na Dunaju, osebni naslov.
82.	Erhard SCHMIDT (1876–1959)	Prof. na univerzi v Vroclavu, osebni naslov.
83.	Lothar SCHRUTKA (1881–1945)	Prof. na Tehniški visoki šoli v Brnu.
84.	Issay SCHUR (1875–1941)	PD na univerzi v Berlinu, osebni naslov.
85.	Paul STÄCKEL (1862–1919)	Prof. na Tehniški visoki šoli v Karlsruheju, osebni naslov.
86.	Rudolf STERNECK (1871–1928)	Prof. na univerzi v Gradcu, osebni naslov.
87.	Eduard STUDY (1862–1930)	Prof. na univerzi v Bonnu, osebni naslov.

Osebna literarna zapuščina Josipa Plemlja in beležnica stikov

88.	Richard SUPPANTSCHITSCH (1878–1949)	Prof. na Tehniški visoki šoli na Dunaju, osebni naslov.
89.	Heine TIETZE (1880–1964)	Prof. na Tehniški visoki šoli v Brnu.
90.	Otto TOEPLITZ (1881–1940)	Prof. na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
91.	Giuseppe VERONESE (1854–1917)	Prof. na Univerzi v Padovi.
92.	Vito VOLTERRA (1860–1940)	Prof. na Univerzi v Rimu, osebni naslov.
93.	Edward BURR VAN VLECK (1863–1943)	Prof. na Univerzi v Wisconsinu (Madison).
94.	Heinrich (Martin) WEBER (1842–1913)	Prof. na univerzi v Strasbourg, osebni naslov.
95.	A. WEBSTER	Prof. na Univerzi Clark, ZDA, osebni naslov.
96.	Hermann WEYL (1885–1955)	PD na univerzi v Göttingenu, osebni naslov.
97.	Wilhelm WIRTINGER (1865–1945)	Prof. na univerzi na Dunaju (Plemljev profesor), osebni naslov.
98.	William Henry YOUNG (1863–1942)	Prof. na Univerzi v Cambridgeu.
99.	Stanislav ZAREMBA (1863–1942)	Vodja matematičnega seminarja na Jagelonski univerzi v Krakovu, osebni naslov.
100.	Konrad ZINDLER (1866–1934)	Prof. na univerzi v Innsbrucku, osebni naslov. (Roden v Ljubljani, Plemljev profesor na dunajski univerzi).
101.	Hans ZÖLLICH (1884–?)	Berlin, osebni naslov.
102.	Georg PICK (1859–1942)	Prof. na (nemški) univerzi v Pragi.
103.	Franz MERTENS (1840–1927)	V času vpisa je bil že profesor emeritus dunajske univerze; Plemljev profesor.
104.	Ludwig SCHLESINGER (1864–1933)	V času vpisa je bil profesor na univerzi v Giessnu.
105.	Carl NEUMANN (1832–1925)	Upokojeni univerzitetni profesor v Leipzigu.
106.	Giuseppe VITALI (1875–1932)	Profesor na klasični gimnaziji v Genovi, osebni naslov.

LITERATURA IN VIRI

- [1] Arhiv Jugoslavije, AJ 66 (Ministarstvo prosvete Kraljevine Jugoslavije)
- [2] Arhiv Republike Slovenije, AS 2012 (Josip Plemelj)
- [3] Željko Oset: Zgodovina Slovenske akademije znanosti in umetnosti: Razvoj najvišje znanstvene in umetniške ustanove (1945–1992). Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 2017, str. 107.